

4. СВѢЩИ.

Въ всякъ църквѣ почти става нужда по нѣкога споредъ врѣме-то да ся запалѣтъ свѣщи, за да свѣти на народъ-тъ; но употребяваніе-то на свѣщи за поклоненіе противно е на духовно поклоненіе. Защото:

1) Въ Свято-то Писаніе нѣма нидѣ да е заповѣдано да палимъ свѣщи като приносъ Богу, и нито Христосъ нито Апостоли-тъ сѣ дали такъвъ нѣкоѣхъ заповѣдь, и първи-тъ Християни не ги употребявахъ съ тѣзи цѣль. Ако да бѣще потрѣбно паляніе-то на свѣщи за поклоненіе като даръ, защо Богъ не ги заповѣда? Не е ли Богъ уменъ колкото чловѣци-тъ, или той не знае а ний знаемъ що е потрѣбно за поклоненіе нему?

2) Този обычай *дава кривы понятія за спасеніе-то*: Нѣкои мислятъ, че свѣщи-тъ сѣ жертва; други че сѣ за почестъ; а други че сѣ “знакъ на нашѣ-тъ горѣщѣ вѣрѣ.” Но Св. Писаніе ны учи че “Жертва на Бога е духъ съкрушенъ” (Псал. 51; 17), и че почитамы Бога и показувамы вѣрѣ-тъ си съ богоугоденъ животъ а не съ паляніе на свѣщи: “Така да ся просвѣти свѣтлина-та ви прѣдъ чловѣцы-тъ, (съ добры дѣла а не съ свѣщи) за да видятъ ваши-тъ добры дѣла, и да прославятъ Отца ви, който е на небеса-та” (Мат. 5; 16). “Азъ ще ти покажъ отъ дѣла-та си вѣрѣ-тъ си.” (Іак. 2; 18; 1 Іоа. 2; 4). Вѣра-та не ся